

Glamour och illusioner

Lisa W Carlson, foto, video och installation
Kramfors konsthall, till 15 nov.

Lisa W Carlsons konstnärliga odysse är en personlig resa.

Direkt innanför entrén finns prinsesstemat – en dröm som kanske aldrig helt upphör, ens hos den vuxna. Drömmen om att vara söt och vacker. Men utställningen söker framför allt gestalta konflikten mellan olika dragningskrafter. Relationen mellan yttre och inre föreställningar – vad är illusion och vad är verkligt. Vad är det att vara människa – kvinna?

När Carlsson kommenterar tidningsutklippet med en efterlysning av en Barnens Dag-prinsessa 1959, handlar hennes fantasi inte om att behaga och vara upphöjd utan om att få uppleva hur det skulle kännas att få åka fyrspann.

I mitten: ett tomt klädstall med utdragna deformerade stålgalgar – små vita prislappar, numrerade från 1 till drygt 60. Som om ställningen är det enda som finns kvar. Skelettet. Flärden, glamouren är borta. De tomma klädgalgarna på två kryssade linor i taket – kanske också drygt 60 till antalet – svävar ensamma och övergivna, vart tog drömmarna vägen? Åren som gått.

De ljusblå flickklänningarna på väggen – en normalstor och en dockstor – representerar mer sedesamhet och oskuld än glamour. Klippdockan på väggen bredvid prinsessannonsern – en vanlig flicka i klänning håller en docka i famnen – dockans ansikte är den vuxna Lisa som med ett plågat uttryck. Är det ett vredgat rop efter att få bli vuxen – ett rop efter självbestämmande istället för att behärskas av flickans illusioner. Eller en allmän kommentar till att oskulden den komplexa framtiden inom sig? Livet – midjan till den blå klänningen finns uppförstorat som detalj i andra änden av lokalen, som en replik, ett eko – och de turkosa prickarna – paljetterna, uppförstorade lösgjorda intill. De kontrasterar till ett litet hus på golvet – klätt med negativa foton tagna på familjer utanför hus. Genom springor i taket kan man kika på en film där dockor rör sig och förhåller sig till varandra. På de andra väggarna i samma avdelning finns gamla porträtt där Carlsson redigerat in sitt eget ansikte – stilla allvarligt. Även här finns en docka med vuxet ansikte i famnen på ett av porträtten. Arg. På en annan vägg finns ett stort bildcollage av Carlssons klarröda kjol. Samma kjol som hon bär i den videoinstallation som finns i utställningens centrum.

Det djupt personliga hos Lisa W Carlsson är på många sätt kopplat till rollen som kvinna; som flicka, dotter, mor hustru. Men här finns också en koppling till de allmänmänskliga existentiella frågorna; vilka är vi, har vi en fri vilja, i vilken grad är vi fångna av vår historia, sammanflätade med samhällets kontext?

I den fem minuter långa videoinstallationen får man följa Carlssons symboliska kamp för att nå toppen. Klädd i ett av sina signum; den omfångsrika stora röda kjolen, står hon på stranden vid ett kalkbrott på Öland. Blicken stint fäst på stenhögen framför henne. Det glittrande havet bakom. Hon tar sig sakta och envetet upp, händerna klamrar efter fäste och hon kommer upp.

Carlsson har under en följd år utforskat sin egen och människors relation till vatten. Vattnet har varit centralt i flera av hennes tidigare verk. I det lilla och det stora. Vattnet som omsluter och ger trygghet. Havet upplevt som frihet eller som en gräns mot det förbjudna. "I vattnet är jag okey" skriver hon sin bok "Människa; vatten".

Jag ser utställningen som både en fortsättning och en sammanfattning av hennes tidigare undersökningar. Hon tar klivet upp på land, lämnar det omslutande och utforskar det komplicerade motsägelsefulla. Söker visa hur inre och yttre ålder korresponderar, förhåller sig till varandra.

En serie mindre foton under rubriceringen relationer, förbinder utställningens delar med varandra. Bilderna visar dockor, mestadels nakna, arrangerade i olika hemmiljöer. Män och kvinnor betraktar, förhåller sig till varandra. Just den här delen genomsyras inte av något tydligt övergripande tema annat än ett slags tillbakablickande eftersom både dockor och miljöer kommer från äldre epoker.

Lisa W Carlsson bjuder in betraktaren att göra egna associationer kring tid, existens och relationer. Hennes konstnärskap är intimt sammanlänkat med hennes egen vilja av att förstå och undersöka sin roll i den kontext hon lever i. Hur mycket utställningen handlar specifikt om hennes egen resa eller om människans villkor i allmänhet är upp till varje enskild betraktare att avgöra.

Lisa W Carlson kommer att genomföra ett performance i konsthallen på kvällen den 10 november.

Text och foto: Åsa Hedman
Volym 2011-11-08

(Eftersom Lisa W Carlson ingår i Volym's redaktion recenseras hennes utställning av skribent utanför Volym)